

An/8160

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

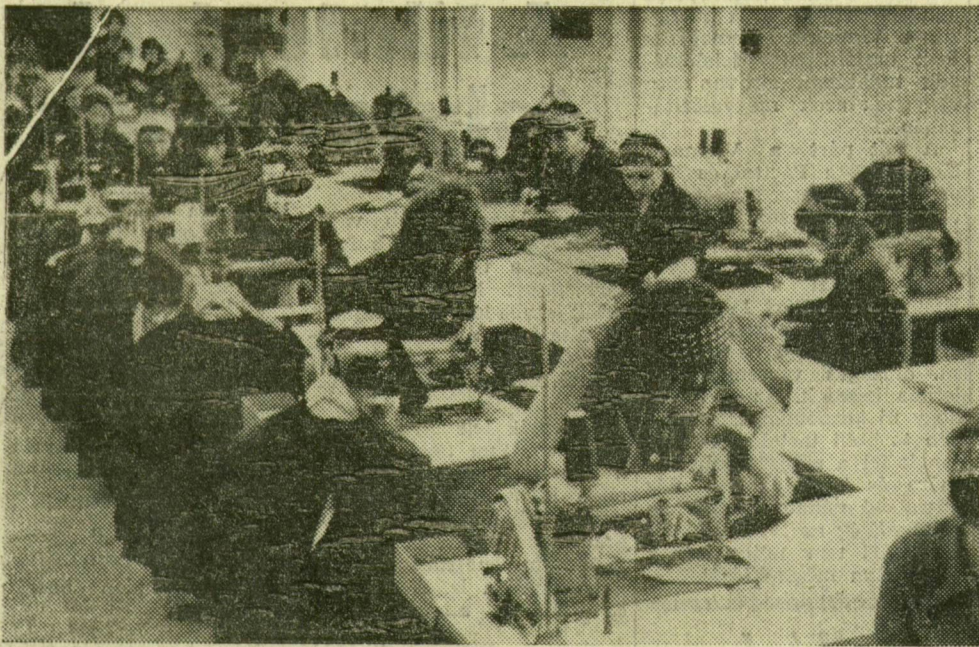
66. évfolyam
306. szám
1976.
december 28.,
kedd
Ara:
80 fillér

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

Befejezték idei tervüket

Ruhagyár: 800 millió forint értékű termék
Textilművek: egymillió négyzetméterrel több szövet

Somogyi Károlyné felvétele

Exportra kerültek a Szegedi Ruhagyárból azok az öltönyök, amelyeket a 2-es üzemszékben készítettek a varrónők

Az esztendő utolsó hetébe léptünk, az „utolsó simításokat” végzik a vállalatok dolgozói is földadataikon. Sőt, ahol igyekeztek, ott már a jövő évi tennivalókat is elkezdhetik, hiszen az idej tervfeladatokat sok helyütt teljesítették. A Szegedi Ruhagyár a karácsonyi ünnepek előtt eleget tett a tervben meghatározott céloknak. December 24-ig több mint 800 millió forint értékű ruházati cikket értékesítettek a hazai és a külföldi piacokon.

Elismerésre méltó, hogy a ruhagyárak az idén növelték a belföldi ellátást, amelynek értéke 720 millió forint volt. Megfelelő választékban és elfogadható kivitelben valamivel több mint 1 millió különböző iskolaköpenyt, női divatköpenyt és férfi munkaköpenyt szállítottak az üzletekbe, s a keresletnek megfelelően 23 ezer darab szövetöltönyt értékesítettek a belföldi kereskedelemben.

Említést érdemel a Szegedi Ruhagyár exportja, amelynek már december elején eleget tettek. A szocialista piacon növelték pozíciójukat, s csupán a Szovjetunióban mintegy 80 ezer darab szövet- és sportöltönyt adtak el. A tőkés piacuk is bővült, vásárlóik között angol, francia és holland kereskedőket találhatunk. A tőkés országokba 120 ezer darab öltönyt szállítottak Szegedről.

Eredményes munkájukat dicséri, hogy javultak a gazdaságosság mutatói, jobbá vált az üzem- és munkaszervezés. A termelékenység emelkedése meghaladta a 6 százalékot, s ennek tudható, hogy tevéket kevesebb létszámmal is időben teljesítették. Jelentős szerepet játszott a vállalat gazdálkodásában a kedvezőbb gyártmányösszetétel kialakítása, a jövedelmezőbb gyártmányok előtérbe helyezése, így nyereségük is körülbelül 8 százalékkal több lesz a tervezettnél, mely lehetőséget biztosít 6 százalékos béremelésre. A megfelelő munka, az idén elért eredmények

jó kiinduló alapot adnak a következő esztendőre.

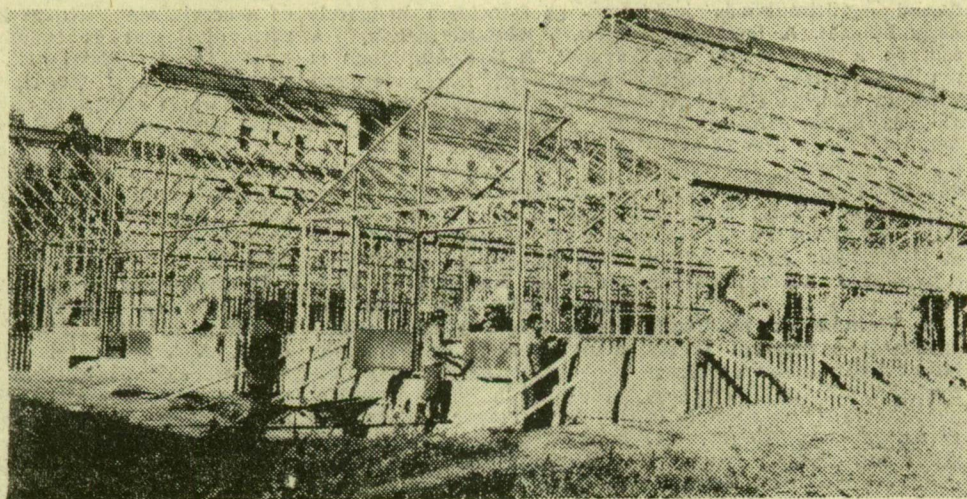
December 13-án este 10 órára teljesítette éves tervét a Szegedi Textilművek főnöke: elkészült az 1976-ra ígért 7707 tonnányi fonál, E mennyiség egynegyedét a hagyományos gyűrűsönöknél háromszor termelékenyebb, orsók nélküli gépeken állították elő. December 31-ig várhatóan négyszáz tonnával tesztik túl tervüket a fonók. Hasonlóan eredményesen dolgoztak a szövődében is, december 23-ra következett be az örvendetes esemény. A terv 42 millió 201 ezer négyzetméter szövet elkészítése volt; az év utolsó napjáig hozzávetőleg további egymillió négyzetméternyi szövet hagyja el a gyárat és kerül a vállalat köz-

pontjának készítő üzemébe. A kelmék egyötödét a dorozsmai üzemrészben szőtték.

Faműből és műszálból csaknem húszfajta áruféleséget szotték a textilművekben. Így például inganyagokat, ágyneműket, női ruhaanyagokat, bútorvásznakat, abroszokat készítenek a szövők, pontosabban nyersanyagot az említett áruféleségekhez. Kikészítés és festés után a kelmék felét belföldön adják el, húsz százalékát szocialista országokba, a többi pedig tőkés megrendelőknek küldik.

A Szegedi Textilművek közösségének munkáját segítette és továbbra is segíti néhány jelentős szervezési intézkedés. Eredményesnek bizonyult például a fonó- és szövőcsaládok megalakítása.

A kutatás szolgálatában

Acc S. Sándor felvétele

A Szegedi Gabonatermesztési Kutató Intézet udvarán már üvegezik a szerek az új primórházat. Az összesen 600 négyzetméter alapterületű és három hajóból álló üvegház szinte „mindent tud”. Vagyis, a növények optimális fejlődését automata szellőzőberendezések, programozható klíma, szekrények, szabályozható erősségű fényforrások biztosítják majd. Az üvegházban évente háromszor is betakaríthatják a megfigyelt, kiválóított és továbbszaporított búza-, árpa-, kukorica-, napraforgó-

vagy cirokfajtákat. A kutatási idő ezzel felére, sőt harmadára csökkenthet, mivel két-három évi kutatási munka zsugorítható össze egy esztendőre. Ma már minden kutatóintézetben törekednek a kutatási munka felgyorsítására. Így van ez a jó hírű szegedi intézetben is. Az új kutatási program teljesítését szolgálja a most készülő üvegház is, melynek építéséhez márciusban kezdtek az építők, és hamarosan birtokba vehetik a kutatók. Képünkön: az épülő üvegház látható.

A könnyűipar eredményei és tervei

Keserü Jánosné nyilatkozata

Keserü Jánosné miniszter a könnyűipar 1976. évi eredményeiről és további terveiről nyilatkozott.

A tervidőszak első évének mérlegét megvonva előjáróban meg kell jegyezni: már az ágazati és a vállalati középtávú tervek elkészítésének idején világosan láttuk, hogy több újszerű, az eddiginél nehezebb feladatot várunk. Ezt figyelembe véve

az 1976. évi eredményeket a körülményekhez képest megfelelőnek tekintjük.

Az élőlomka termelékenysége 5 százalékkal növekedett; ez tette lehetővé, hogy az ágazat termelése, bár a tervezettnél kisebb mértékben, de mégis 3-3,5 százalékkal nőtt.

Kedvező, hogy ez a kisebb mértékű növekedés nem hatott ki a belföldi ellátásra. Igaz ugyan, hogy a kereslet a vártnál mérsékeltebb volt, de ez korántsem kisebbítette ágazatunk felelősségét a lakosság ellátásában. Tudatában voltak ennek a vállalatok és a szövetkezetek is, amelyek kinalata az 1976-os évben tovább javult.

A könnyűipari termelés és szolgáltatás egészében véve jobban igazodott az élet-színvonal általános emelkedéséhez és az életmód változásából következő új-szerű igényekhez.

A gyártási ágak és vállalatok többségének felkészültségét, adottságait, valamint az üzletek kínálatát összevetve azonban meggyőződésem, hogy a jelenleginél is jobb kínálatot magasabb forgalmat érhetett volna el a belkereskedelem.

1976-ban a könnyűipar összességében mintegy 110 milliárd forint értékű terméket állított elő, s a hazai lakosság ellátása mellett a rubel elszámolási szállítások értéke több mint

12 milliárd forintot, a dollár elszámolásúaké pedig 10,6 milliárd forintot tesznek ki.

A könnyűipar nagy erőfeszítéseket tett a nem rubel elszámolású export fokozására. Ertünk is el eredményeket:

dollárban számítva az export értéke 14-15 százalékkal haladta meg a múlt évit, bár ezzel még csak megközelítettük az 1976-ra kitűzött célt.

A tőkés kivitelt a legnagyobb arányban a kötszövő-, a bútor-, a bőr-, szőrme és a cipőipar növelte. A ruházati export-import mérlege is kedvezőbb a tavalyinál.

Az ágazat összességében eleget tett a szocialista országokkal kötött államközi szerződésekből ráháruló kötelezettségeknek. Az elmúlt évhez képest 5,5 százalékkal nőtt a rubel elszámolási export értéke.

A vállalatok öt éve szóló tervezőmunkáját értékelve, megállapítható, hogy a termelés értékesítés növekedése, struktúrájának tervbe vett változása megfelel a népgazdasági céloknak. Az 1977. évi ágazati program is jól szolgálja az ország gazdálkodásának hatékonyabbá tételét.

1977. évi tervünk a termelés 4 százalékos növekedését irányozza elő.

Az intenzív és a szelektív fejlesztési politika együttes érvényesítésével az átlagosnál gyorsabb fejlődésre számíthatunk a papír-, és a nyomda-, valamint a kötszövő- és a cipőiparban, viszont valószínűleg lassabb lesz a fejlődés a pamut- és a selyemiparban.

Mivel a lakosság jövedelme az ideinél valamivel gyorsabban gyarapszik, azzal számolunk, hogy a könnyűipari termékek, s ezen belül a divatot gyorsabban követő cikkek iránti kereslet élénkülni fog. Terveinket egyeztetve a Belkereskedelmi Minisztériummal, felszínre került néhány termék mennyiségi, illetőleg választékhiánya. Elsősorban kabátokra, férfi- és fiúingekre, tréningruhákra, kötött kesztyűkre, cipőkre és egyes szőnyegfajtákra gondolok. Felkértük a vállalatokat, szövetkezeteket, hogy újból tekintsek át termelési, értékesítési lehetőségeiket, s a helyzet alakulását a jövő év elején a belkereskedelemmel együtt ismét megvizsgáljuk.

A bútorellátásban a kereslethez igazodva növelni kell a szekrényelemek, szekrényfalak és az egyedi kisbútorok, például könnyű-állványok gyártását.

A bútorellátásban nagy feladatot vár a gyártmányfejlesztők, akikről a szériatermékek egyhangúságának feloldását várjuk.

Feladataink tovább nőnek az exportszállítások terén is. Több mint 5 százalékkal kell növelnünk a szocialista országokba irányuló kivitelt, ezen belül a ruházati termékekét 10-11 százalékkal, a nem rubel viszonylatú exportot 20-25 százalékkal akarjuk növelni. Ezt nemcsak több áruval, hanem főként a struktúrájavulásból származó magasabb árbevétellel kívánjuk elérni. Az export ilyen mértékű fokozása megköveteli a jobb piaci munkát, de azt is, hogy

a hagyományosan exportáló állami vállalatok és szövetkezetek köre újabbakkal szélesedjen.

Ugyanakkor jobban fel kell használni a versenyképesség javítására a Magyar Nemzeti Bank devizahiteleit. A könnyűipari javaslatok közül eddig mintegy 2 milliárd forint értékűt fogadtak el. Ennél többre is lenne azonban lehetőség. Ezért újabb kezdeményezésekre ösztönözzük azokat a vállalatokat, ahol a hatékony export ilyenformában kiegészülő beruházással is előmozdítható.

A tervek megvalósítása a korábbiaknál is fesztettebb munkát kíván a vállalati kollektíváktól. Legnagyobb gondunk a kellő létszámú, megfelelő szakmárettel rendelkező munkásgárda biztosítása. A gazdálkodó egységek középtávú terveikben arra számítottak, hogy 4-5 ezerrel növelhetik a létszámot, a minisztérium számításai azonban 19-20 ezres csökkenést prognosztizálnak. Az 1976. évi tapasztalatok szerint valószínűleg, az utóbbi-következők be, mégpedig nem 1980-ra, hanem már hamarabb. Tehát nemcsak a vállalatok, hanem mi is-túl optimistáknak bizonyulunk számításainkban.

Az MSZMP Központi Bizottsága legutóbbi ülésén határozatot hozott arra, hogy 1977. júliustól kapjanak nagyobb anyagi elismerést a második és a harmadik műszakban dolgozók. Ez a könnyűipart különösen érinti.

Néhány területen, köztük a ruházati iparban ily módon — a muszakpótlékok és az 1977-ben sorra kerülő béremelések együttes eredményeként csökkenthetjük a bér- és személyi jövedelem színvonalát eddigi elmaradását. A bérügyi intézkedések azonban csak akkor járnak kellő hatékonysággal, ha párosulnak a jobb vállalati munkaerő-gazdálkodással, a színvonalasabb munkaszervezéssel, a differenciáltabb, az eredményesebb munkát jobban ösztönző bérezéssel, s egyidejűleg a dolgozók szociális és munkakörülményeinek javításával is.

A vállalatok erre a tervidőszakra termelési-műszaki fejlesztési programjukhoz szorosan kapcsolódó munkaerő-gazdálkodási, képzési, szociális ellátási terveket is készítették, illetve intézkedéseiket a kollektív szerződéseikben is rögzítették.

Öt év alatt megközelítően 3-3,5 milliárd forintot szánunk a munka- és szociális körülmények fejlesztésére.

Az ígért tervek maradéktalan megvalósulása azonban a hatékonyabb vállalati gazdálkodás függvénye, ideértve a gazdasági munka minden összetevőjét. Így például azt, hogy a vállalatoknak, szövetkezeteknek mennyire sikerül a bel- és külföldi kereslettel összhangban levő árukínálatot nyújtaniuk, javítaniuk a termékek minőségét; s általában mennyire sikerül megvalósítani a vállalati eredményterveket — fejezte be nyilatkozatát a könnyűipari miniszter. (MTI)